

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobkyně: A. N.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2005, č. j. OAM - 801/VL - 07 - ZA05 - 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 97/2005 - 42 ze dne 21. 2. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému usnesení, kterým byl zamítnut její návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti z řad advokátů, protože nedoložila formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že obsahu výzvy k vyplnění formuláře nerozuměla, neboť není mocna českého jazyka. Z toho dovozuje, že jí měl předmětnou výzvu krajský soud doručit i v jazyce jí srozumitelném. Jde tedy o námitku, kterou Nejvyšší správní soud subsumuje pod důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kasační stížnost je proto přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Na základě shora uvedených kritérií Nejvyšší správní soud v projednávané věci konstatuje, že stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a (implicite) namítá, že krajský soud nesprávně aplikoval ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), pokud jí nezaslal písemnost obsahující procesní výzvu v jí srozumitelném jazyce. K argumentaci stěžovatelky může Nejvyšší správní soud pouze podotknout, že k otázce aplikace ustanovení § 18 odst. 2 o. s. ř. na zaslání soudních písemností se zásadním způsobem vyslovil Ústavní soud ve svém stanovisku ze dne 25. 10. 2005, sp. zn. Pl.ÚS st20/05 (srov. www.concourt.cz), přičemž toto stanovisko potvrzuje předchozí judikaturu Nejvyššího správního soudu prezentovanou mj. v rozsudku ze dne ze dne 31. 1. 2005, č. j. 2 Azs 255/2004 - 47 (srov. www.nssoud.cz). Krajský soud se prima facie v napadeném usnesení nikterak neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námítky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu